

ROMÂNIA
JUDEȚUL TIMIȘ
MUNICIPIUL TIMIȘOARA
PRIMAR
SC2009-2506/10.02.2009

Bd. C.D. Loga nr. 1, Timișoara, tel/fax: +40 256 -490363, e-mail: primariatm@primariatm.ro internet: www.primariatm.ro

REFERAT

Propunere de aprobare a acordării titlului de Cetățean de Onoare al Municipiului Timișoara Majestății Sale Regelui Mihai I al României

Majestatea Sa Regele Mihai I al României s-a născut la 25 octombrie 1921, la Sinaia. Este fiul legitim al Regelui Carol al II-lea și al Reginei-mamă Elena.

Prima domnie a Majestății Sale Regelui Mihai I a început în 1927, după moartea bunicului Său, Regele Ferdinand I. Regele-copil a fost tutelat de o Regență condusă de unchiul Său, Principele Nicolae al României.

După venirea pe Tron a Regelui Carol al II-lea, în iunie 1930, și după plecarea Reginei-mamă în exil, Regele Mihai a rămas în grija tatălui Său, devenind din ce în ce mai închis în sine și mai gânditor. Mihai I a primit titlul de Mare Voievod de Alba Iulia.

În urma abdicării tatălui Său, la 6 septembrie 1940, a redevenit Regele Mihai I. Devenit din nou Rege, la 19 ani, Mihai I a avut de-a face cu o situație disperată: cel de-al Doilea Război Mondial, o viață politică extrem de dificilă și o țară în colaps economic. Primii patru ani a domnit sub dictatura Mareșalului Ion Antonescu.

În timpul războiului, Regele i-a îmbărbătat pe ostașii români care au luptat pentru reîntregirea țării, prin recuperarea Basarabiei ocupate de sovietici. Nu a fost, însă, de acord cu depășirea liniei Nistrului și cu înaintarea Armatei Române în interiorul URSS, alături de armatele Germaniei naziste. În ciuda refuzului Mareșalului Antonescu, la 23 august 1944 Regele a hotărât trecerea României în tabăra aliaților săi tradiționali. După arestarea Mareșalului și alăturarea României la Alianța antihitleristă, forțele germane au fost obligate să părăsească România. Acest act de curaj al Regelui Mihai I a scurta războiul cu cel puțin șase luni și a cruțat viețile a sute de mii de oameni.

Din 1944, Majestatea Sa Regele s-a opus din toate puterile instaurării autorităților comuniste (greva regală fiind apogeul acestor încercări). În noiembrie 1947, Majestatea Sa a participat la căsătoria Princesei Elisabeta a Marii Britanii cu Ducele de Edinburgh. Acolo a întâlnit-o pe Princesa Ana de Bourbon-Parma, de care s-a îndrăgostit la prima vedere.

La întoarcerea în țară, Majestatea Sa Regele Mihai a cerut să se căsătorească cu Principesa Ana. Acest fapt a creat panică în rândurile autorităților comuniste și, probabil, a provocat grăbirea hotărârii de a-i cere Regelui abdicarea. În cele din urma, Regele Mihai a fost silit să abdice, la 30 decembrie 1947, sub amenințarea lui Petru Groza și a lui Gheorghe Gheorghiu-Dej că, în caz de refuz, vor fi uciși 1000 de tineri deținuți de comuniști. Actul abdicării, semnat sub amenințare, este ilegal și lovit de nulitate. Mai mult, actul nu a fost niciodată sancționat de Parlamentul României.

La 3 ianuarie 1948, Regele Mihai și Regina-mamă Elena au părăsit România, luând cu ei doar câteva bunuri personale.

Exilul Majestății Sale Regelui Mihai I și al Reginei Ana a început odată cu revenirea de la nunta din Atena. Au locuit, până la sfârșitul anului 1948, la Vila Sparta, locuința Reginei-mamă Elena. Din 1949, Regele Mihai și Regina Ana s-au mutat la Lausanne și apoi în Anglia, unde au locuit până în 1956.

Pentru a-și câștiga existența, Regele și Regina au avut o fermă de pui și un mic atelier de tâmplărie.

Familia Regală s-a întors în Elveția în 1956. Regele Mihai a semnat un contract cu compania aeriană "Lear Incorporated" din Geneva. Familia s-a mutat la Versoix, un mic oraș de pe malul lacului Léman, la câțiva kilometri de Geneva. Aici a locuit peste patruzeci și cinci de ani.

În anul 1958, compania "Lear" a părăsit Geneva, drept pentru care, un an mai târziu, Majestatea Sa Regele a înființat o companie de electronică și de mecanisme automate, denumită METRAVEL, care și-a încetat activitatea din cauza concurenței marii industrii cinci ani mai târziu.

Abia în 1992, la trei ani după revoluția Română din 1989 prin care a fost înlăturat guvernul comunist, noul guvern român i-a permis Regelui Mihai să revină în țara sa pentru a participa la prăznuirea Paștelui. Regele a fost întâmpinat de populație cu o simpatie deosebită. În București, peste un milion de persoane au ieșit în stradă pentru a-l vedea. Popularitatea Regelui a îngrijorat puterea politică, Regelui interzicându-i-se accesul în România pentru următorii cinci ani. În 1997, România i-a reactivat Regelui Mihai cetățenia română și i-a permis să își reviziteze propria țară. Locuiește actualmente preponderent în Elveția, la Aubonne, și în perioade mai scurte în România, fie la castelul său de la Săvârșin, fie la Palatul Elisabeta din București, pus la dispoziția sa prin decizie parlamentară.

Deși ar fi fost îndreptățit să o facă, Regele Mihai I nu și-a revendicat niciodată dreptul legitim de a conduce din nou România. El a considerat că o restaurare a monarhiei în România poate avea loc doar ca urmare a dorinței poporului român. „Dacă oamenii vor să mă

întorc înapoi, mă voi întoarce înapoi” a declarat în 1990. Dar, a spus în continuare, „românii au suferit destul să li se impună și au dreptul de a fi consultați în ceea ce le privește viitorul.”

În istoria contemporană a României, Majestatea Sa Regele Mihai I este singurul șef de stat care a tratat, direct sau indirect, de la egal la egal, cu cei mai importanți lideri ai timpului său: Mussolini, Hitler, Roosevelt, Regele George al VI-lea al Marii Britanii, Truman, Stalin, Churchill, Vășinski. A fost rege la numai 6 ani, apoi la aproape 19 ani. A scurtat durata celui de-al Doilea Război Mondial și a salvat viețile a sute de mii de oameni. Chiar dacă nu se mai află oficial la conducerea României, Majestatea Sa Regele Mihai I continuă să vegheze la soarta poporului său și să se implice în acțiuni de promovare a intereselor României. Astăzi nimeni nu mai pune la îndoială loialitatea pe care Majestatea Sa a arătat-o poporului român chiar și în momentele dificile în care a fost nevoit să părăsească Țara pentru a împiedica, prin sacrificiu personal, un conflict cu consecințe greu de prevăzut. Statura morală și istorică a Majestății Sale a reprezentat, însă, și reprezintă în continuare o oază de speranță pentru români.

Nu trebuie să trecem cu vederea nici contribuția Majestății Sale Regelui Mihai I al României la dezvoltarea Timișoarei și la posibilitatea ca astăzi Timișoara să fie unul din cele mai importante orașe ale României și chiar ale acestei regiuni a Europei. Orașul nostru trebuie să îi fie recunoscător și astăzi Majestății Sale pentru întemeierea unor instituții de cult, învățământ și cultură: Catedrala Mitropolitană Ortodoxă, Opera Română, Universitatea de Medicină și Farmacie, Biblioteca Universitară, Universitatea Timișoara, Filarmonica de Stat „Banatul”, Facultatea de Agronomie (devenită ulterior Universitatea de Științe Agricole a Banatului) sunt numai câteva dintre instituțiile emblematice ale Timișoarei care există datorită Majestății Sale Regelui Mihai I al României.

În semn de recunoștință pentru meritele pe care Majestatea Sa Regele Mihai I al României le-a avut în devenirea României, în general, și a Timișoarei, în particular, propun Consiliului Local Timișoara să acorde Majestății Sale Regelui Mihai I titlul de Cetățean de Onoare al Municipiului Timișoara.

Gheorghe Ciuhandu

Primarul Municipiului Timișoara

AVIZAT SERVICIUL JURIDIC,
Jr. MIRELA LASUSCHEVICI